

МІСЦЕ ТА РОЛЬ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ ТА КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ В СИСТЕМІ СУБ'ЄКТІВ РЕГУЛЮВАННЯ ГРОШОВОГО ОБІГУ

Віктор Олександрович ВІНИЦЬКИЙ,

*аспірант Харківського національного
університету внутрішніх справ*

В сучасних умовах демократичного, ринкового розвитку національної економіки, грошовий обіг є вагомим фактором фінансової стійкості держави. Через це його регулювання виступає складним та комплексним процесом до якого залучається широка система органів публічного управління та регулювання. Серед них вагома роль відведена Верховній Раді України (далі – ВРУ) та Кабінету Міністрів України (далі – КМУ).

Згідно з положеннями Конституції України, ВРУ – це єдиний орган законодавчої влади країни. Основними серед повноважень ВРУ є прийняття законів якими встановлюється Державний бюджет України і бюджетна система України; система оподаткування, податки і збори; засади створення і функціонування фінансового, грошового, кредитного та інвестиційного ринків; статус національної валюти, а також статус іноземних валют на території України; порядок утворення і погашення державного внутрішнього і зовнішнього боргу; порядок випуску та обігу державних цінних паперів, їх види і типи. До інших повноважень ВРУ в сфері фінансово-правового регулювання відноситься: а) визначення засад внутрішньої і зовнішньої політики, реалізації стратегічного курсу держави на набуття повноправного членства України в Європейському Союзі та в Організації Північноатлантичного договору; б) затвердження загальнодержавних програм економічного, науково-технічного, соціального, національно-культурного розвитку, охорони довкілля; в) призначення на посаду та звільнення з посади Голови Національного банку України за поданням Президента України тощо [1].

Що стосується КМУ, то згідно із Законом України «Про Кабінет Міністрів України» – це вищий орган виконавчої влади, який здійснює останню безпосередньо та через міністерства, інші центральні органи виконавчої влади, Раду міністрів Автономної Республіки Крим, місцеві державні адміністрації, а також спрямовує, координує та контролює діяльність цих органів. Уряд підконтрольний і підзвітний Верховній Раді України. До основних завдань Кабінету Міністрів України належать: 1) забезпечення державного суверенітету та економічної самостійності України, здійснення внутрішньої та зовнішньої політики держави, виконання Конституції та законів України, актів Президента України; 2) вжиття заходів щодо забезпечення прав і свобод людини та громадянина, створення сприятливих умов для вільного і всебічного

розвитку особистості; 3) забезпечення проведення бюджетної, фінансової, цінової, інвестиційної, у тому числі амортизаційної, податкової, структурно-галузевої політики; політики у сферах праці та зайнятості населення, соціального захисту, охорони здоров'я, освіти, науки і культури, охорони природи, екологічної безпеки і природокористування, національної пам'яті Українського народу; 4) розроблення і виконання загальнодержавних програм економічного, науково-технічного, соціального, культурного розвитку, охорони довкілля, а також розроблення, затвердження і виконання інших державних цільових програм; 5) забезпечення розвитку і державної підтримки науково-технічного та інноваційного потенціалу держави; 6) забезпечення рівних умов для розвитку всіх форм власності; здійснення управління об'єктами державної власності відповідно до закону; 7) здійснення заходів щодо забезпечення обороноздатності та національної безпеки України, громадського порядку, боротьби із злочинністю, ліквідації наслідків надзвичайних ситуацій; 8) організація і забезпечення провадження зовнішньоекономічної діяльності, митної справи; 9) спрямування та координація роботи міністерств, інших органів виконавчої влади, здійснення контролю за їх діяльністю [2].

Відповідно до статі 19 зазначеного вище Закону діяльність Кабінету Міністрів України спрямовується на забезпечення інтересів Українського народу шляхом виконання Конституції та законів України, актів Президента України, а також Програми діяльності Кабінету Міністрів України, схваленої Верховною Радою України, вирішення питань державного управління у сфері економіки та фінансів, соціальної політики, праці та зайнятості, охорони здоров'я, освіти, науки, культури, спорту, туризму, охорони навколишнього природного середовища, екологічної безпеки, природокористування, правової політики, законності, забезпечення прав і свобод людини та громадянина, запобігання і протидії корупції, розв'язання інших завдань внутрішньої і зовнішньої політики, цивільного захисту, національної безпеки та обороноздатності [2]. КМУ в сфері економіки, фінансів, трудових відносин, зайнятості населення, трудової міграції, оплати та охорони праці, забезпечує проведення державної економічної політики, здійснює прогнозування та державне регулювання національної економіки; забезпечує розроблення і виконання загальнодержавних програм економічного та соціального розвитку; забезпечує проведення державної фінансової та податкової політики, сприяє стабільності грошової одиниці України тощо [2].

Таким чином, як суб'єкти регулювання грошового обігу в державі: 1) Верховна Рада України – формує законодавчі засади фінансово-правового регулювання грошового обігу; забезпечує формування керівної ланки центрального регуляторного органу – Національного банку України; визначає напрями економічної політики країни та затверджує програми фінансового розвитку; 2) Кабінет Міністрів України – організовує проведення національної економічної, податкової,

фінансової політики; сприяє стабільності обігу національної грошової одиниці; координує, спрямовує та контролює роботу інших органів виконавчої влади, що відносяться до суб'єктів фінансово-правового регулювання грошового обігу.

Список використаних джерел

1. Конституція України: закон від 28.06.1996 №254к/96-ВР. *Офіційний вісник України*. 2010. №72/1. Ст.2598
2. Про Кабінет Міністрів України: закон від 27.02.2014 №794-VII. *Відомості Верховної Ради України*. 2014. №13. Ст.222